

Mál nr. 181/2008

M
og
Vátryggingafélagið X v/kaskótryggingar bifreiðar

Umferðaróhapp þann 13.06. 2008.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 22.09. 2008, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 06.10. 2008, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

Ökumaður A hugðist aka framúr 4-5 bifreiðum sem óku eftir Norðurlandsvegi. Samkvæmt skýrslu lögreglu mun ökuhraði bifreiðarinnar hafi verið um 140 km/klst. Eigandi bifreiðarinnar var meðal farþega. Við framúraksturinn fípaðist ökumaðurinn vegna annarrar bifreiðar sem á undan fór sem hugðist einnig aka framúr.

Vátryggingafélagið vísar til gr. 6.1 í skilmálum þar sem fram kemur að félagið greiðir ekki bætur þegar tjóni er valdið af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi vátryggðs eða ökumanns. Félagið telur að ökumaðurinn og eigandi bifreiðarinnar hafi báðir sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Eigandinn hafi látið það óátalið að ökumaður hennar ók bifreiðinni framúr bílaröð á 140 km hraða þar sem hámarkshraði er 90 km/klst. Með vísan til 2. mgr. 27. gr. og 1. og 4. mgr. 28. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 hafi félagið því ákveðið að skerða bætur úr kaskótryggingu um helming.

M telur bótaábyrgð fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum má rekja tjónsatburð máls þessa til stórkostlegs gáleysis ökumanns bifreiðarinnar og eiganda hennar sem var farþegi í umrætt sinn. Ökuhraði bifreiðarinnar mun hafa verið um 140 km/klst. Ökumaður hennar hugðist aka framúr röð bifreiða þar sem hálfbrotin lína var og rétt áður en komið var að óbrotinni línu. Umrædd hegðun aðila veldur brottfalli bótaréttar.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi samkvæmt þeirri vátryggingu sem hér um ræðir.

Reykjavík 4. nóvember 2008

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.